

Klaroen.nl 8 elokuuta 2018
(käännös)

**Suomalainen laulajatar kotiutui Kinderdijkiin.
Pauliina May etsii laulusta pitäviä ihmisiä.
Anne Marie Hoekstra /Klaroen**

Kuvateksti: Pauliina on niin onnellinen hänen uudessa kodissaan tuulimyllyjen keskellä, että hän tanssii puukenkätanssin. Kuva: Anne Marie Hoekstra, Kinderdijk

Iloisesti vilkuttaa vaaleatukkainen Pauliina hänen kulma-asuntonsa ovelta. Hänen ensimmäisestä ”tervetuloa” huudahduksestaan ei hänen suunsa juurikaan hiljennyt. ”Sinun täytyy vain katkaista minun pulputukseni, koska puhun aina liian paljon”, hän naurahtaa.

Ulkona on lähes 30 astetta, sisällä palavat kynttilät. ”Skandinaaviassa poltamme kynttilöitä myös kesäisin”, kertoo hän. Pauliina on ostanut mansikkakermakakkua leipomo ”Stam”ista, niin iloinen hän on siitä että saa kertoa tarinansa lehdessä. Pauliinalla on vaiketa aikoja takanaan, mutta siitä lähtien kun hän muutti Kinderdijkiin, on hänellä tunne, että uusi aika avautuu uusinen mahdollisuuksine.

Suuret estradit

Musiikki toi Pauliinan aikanaan Hollantiin vuonna 1996. ”Opiskelin Pop/Jazz Konservatoriossa Helsingissä. Olin jo pitkän aikaa kiinnostunut latinalais-ameriikkalaisesta musiikista. Kun kuulin että Hollannissa konservatoriossa on maailmanmusiikon osasto (World Music Department), halusin sinne. Hän muutti Rotterdamiin ja kirjoittautui Codarts’iin. (Ent.Rotterdams Conservatorium). Vuoden opiskelun jälkeen hän pohti, miksi palaisin takaisin Suomeen? ”Täällä tapaam musikkoja ympäri maailmaa!” Salsamusiikki oli nousussa. ”Keikkailin mm. Saksassa, Ranskassa, Romaniassa ja Antillien saarilla, suurilla estradeilla. Vuonna 2000 tein diplomini ja valmistuin laulupedagogiksi ja muusikoksi Rotterdamin konservatoriosta.”

Pauliina päätti jäädä Hollantiin valmistumisen jälkeen. ”Minulla oli aina halu lähteä ulkomaille. Ikävöin perhettäni ja suomalaista luontoa, mutta Suomessa on liian pimeää ja kylmää minulle. Minusta tulee depressiivinen Suomessa.” Hän muutti Gorinchemiin ja perusti oman yrityksen Pauliina May Productions, jossa työskenteli laulupedagogina ja laulajana. Hän esiintyi mm. Presidentti Ahtisaarelle ja kuningatar Beatrix’lle sekä keikkaili nimekkäiden muusikkojen kanssa. Vuosia hänellä oli tarpeeksi esiintymisiä ja oppilaita taaten hänelle elannon. Taantuma kuitenkin muutti tilanteen. Kun vuokra-asunnon ja oman studion vuokra vain nousi nousemistaan, olivat taloudelliset ongelmat väistämättömiä. Etsiessään edullisempaa asuntoa, Pauliina löysi Kinderdijkin. Kesäkuun 16:sta hän asuu tunnettujen tuulimyllyjen vieressä. Silmät ammoltaan Pauliina kertoo: ”Olen asunut kaksikymmentä vuotta Hollannissa, enkä ollut koskaan käynyt Kinderdijkin tuulimyllyillä!” Hän nauttii Unescon maailmanperintökohteen kauneudesta.

Uusia oppilaita

Muutto Kinderdijkiin tarkoitti, että Pauliina joutui luopumaan oppilaistaan Gorinchemissa. ”Minun täytyy jälleen aloittaa tyhjästä. Haluan edelleen opettaa, mutta minun on haettava myös muuta työtä. Olen liian vanha kaupan kassalle, tuumaavat työnantajat, joten haen nyt

myös siivoojan töitä.” Hän toivoo, että uudet oppilaat löytäisivät hänet pian. ”Opetan laulua kahdestatoista ikävuodesta yhdeksäänkymmeneen. Gorinchemissa vanhin lauluoppilaani oli 82 vuotias. Ainoa kriteeri on halu laulaa, oppilaiden ei tarvitse osata lukea nuotteja. Opetan myös Codarts’ssa (ent.Rotterdamin konservatorio) sekä mm.valmistan laulajia pääsykokeisiin.

Pauliinan repertuaari on laaja: Kevyestä klassiseen musiikkiin, jazziin, musikaaleihin, argentiinalaiseen tangoon. ”Autan lauluoppilaita saavuttamaan mahdollisimman laajan äänen- ja instrumenttinsa tuntemuksen, ei ainoastaan laulamaan altto- tai sopraanostemmoja. Oppilas on tervetullut myös oman repertuaarinsa kanssa.”

Miksi Pauliina itse laulaa? ”Kotona musiikki oli aina läsnä. Äitini oli laulaja, soitti kitaraa ja haitaria, isäni oli laulaja ennen kuin työskenteli Suomen TV-yhtiössä. Sisareni, näyttelijä Suomessa, laulaa niinikään mielellään. Vanhempani opastivat meitä esiintymisessä. Jo pienestä pitäen esiinnyimme yhdessä perheen kanssa. Pitkän bussimatkan aikana mummon luo, viihdytin koko bussillista laulaen. Sitten huomasin: Jos laulan, ihmiset tykkäävät minusta, olen siinä hyvä. Tätä haluan lisää! Koulussa minua kiusattiin, mutta lauloin aina koulun juhlissa. Se oli minun ”safe place” (turvapaikkani). Kun esiinnyn, kukaan ei pääse tekemään minulle mitään pahaa.

www.pauliinamay.com